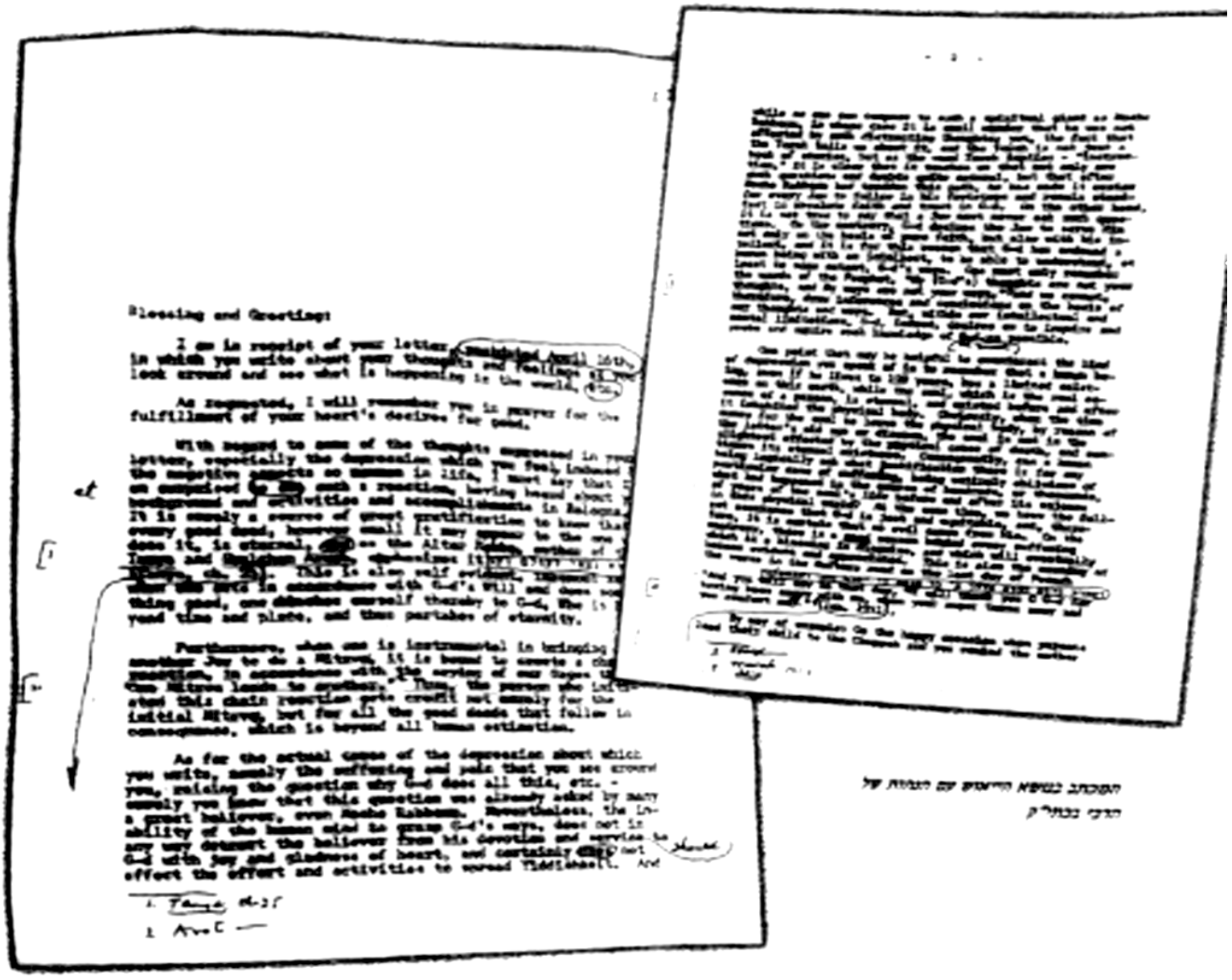

Blessing and Greetings!

I am in receipt of your letter [illegible] April 16th, in which you write about your thoughts and feelings as you look around and see what is happening in the world, etc.

As requested, I will remember you in prayer for the fulfillment of your heart's desires for good.

With regard to some of the thoughts expressed in your letter, especially the depression which you feel [illegible] the negative aspects so common in life, I must say that I am surprised by such a reaction, having heard about your background and activities and accomplishments in Bologna. It is surely a source of great gratification to know that every good deed, however small it may appear to the eye, does it, is eternal, [illegible] on the Altar [illegible], neither of Israel and Religious Azzolai, aphorism: it [illegible] the Sky. This is also self evident, inasmuch as after the Mitzvah is accomplished in accordance with G-d's Will and does something good, one obtains oneself thereby to God, Who is beyond time and place, and thus partakes of eternity.

Furthermore, when one is instrumental in bringing another Jew to do a Mitzvah, it is bound to create a chain reaction, in accordance with the saying of our Sages that one Mitzvah leads to another. Thus, the person who initiated this chain reaction gets credit not merely for the initial Mitzvah, but for all the good deeds that follow in consequence, which is beyond all human estimation.

As for the actual cause of the depression about which you write, namely the suffering and pain that you see around you, raising the question why God does all this, etc. - surely you know that this question was already asked by many a great believer, even Rosho Rabbeinu. Nevertheless, the inability of the human mind to grasp God's ways, does not in any way detract the believer from his devotion and service to God with joy and gladness of heart, and certainly does not affect the effort and activities to spread Yiddishkeit. And

1. Psalms 84:12
2. Avos 6

השכתב בשופא הירושים עם הגהות של
הרבי בכתב ידו

שאלה שהם בחיים יקבלו כל אחד חלק מלא, ואילו הילדים של הבנים שנפטרו לפני בן יקבלו כולם ביחד חלק אחד – אם זהו הפירוש של הסעיף – איננה מתאימה ע"פ התורה. שהרי ע"פ התורה, הילדים של כל אחד מהיורשים שנפטר לפני כן מקבלים את החלק המלא של הוריהם. כמובן, כל הילדים של בן שנפטר לפני כן אינם מקבלים יחד ממה שהיתה שלהם שנפטר היה מקבל אילו הוא היה בחיים. אבל לא עורכים שום הבחנה בין בנים חיים לבנים שכבר נפטרו במידה שמחוברו בחלקם בירושה.

העורה נוספת מנקודת המבט של התורה. שבמותני שלא איכפת לה שהבני מאיר זאת. היא שע"פ התורה. כאשר יש בנים יבנות. הבנות יכולות לקבל כל עיזבון שההורה רוצה להשאיר בשבילן באופן של מתנת. אבל לא באופן של ירושה. ולכן. לדעתי יהיה מן הנכון שבצואה יהודית תיעשה הבחנה סמלית בין הבנים והבנות. וגם אם ההבדל אינו עולה על זולר אחד. הדבר נחשב מעשה על הדרישה הזאת. הדבר החשוב במקרה זה הוא שהצוואה תגלה באופן ברור שהיא נערכה ע"י יהודי שחייו מיוסדים על האמת הנצחית של תורתנו.

לסיום. העורה טכנית. נראה לי שבדף מספר אחת עשרה. שורה ארבע. מוסיפים בדרך כלל את המלים "כפי שיהיה או כיתוקף". שזהו שימוש הלשון החוקי.

הנני מחזיר בזה את העותק של הצוואה.

המתתי אליה את המכתב שלמעלה. מכיוון שהוא בא במענה למכתב ששלחה וחתמה עליו. אבל כמובן. הנני שולח את איחולי הטובים ומרישת-שלום לבבית באותה מידה לבעלה שי'.